

σκήπτρον

Κυριακή, 6 Ιανουαρίου 2013

7:10 πμ

Σημασία:

βλ. [ΣΚΗΠΤΡΟ](#)

σκήπτρον,

τό, Δωρ. σκάπτον, μεταγεν. σκάπτρον (σκήπτω). ραβδί ή μπαστούνι που πάνω του στηρίζεται αυτός που το κρατάει, μπαστούνι που υποβοηθεί το βάδισμα, βακτηρία, μαγκούρα, πατερίτσα, σε Όμηρ., Αισχύλ.· μεταφ., λέγεται για τις κόρες του Οιδίποδα, σκήπτρα φωτός, τα υποβοηθητικά του ραβδιά ή στηρίγματα του, σε Σοφ. Π.

1. ραβδί ως έμβλημα εξουσίας, σκήπτρο* στον Όμηρ. το κρατούσαν οι ηγεμόνες και μετέβαινε από πατέρα σε γιο, ενώ η τελετή παράδοσης στην Ομήρ. Ιλ. καλείται ή του σκήπτρου παράδοσις, σε Θουκ.* το κρατούσαν επίσης δικαστές, κήρυκες και αγορητές, οι οποίοι, όταν σηκώνονταν για να πάρουν τον λόγο, το παραλάμβαναν από τον κήρυκα, σε Όμηρ.

2. τα σκήπτρα, δηλ. βασιλεία, βασιλική ισχύς, εξουσία, σε Τραγ.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon.--Roderick McKenzie. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Το σκήπτρο στην αρχαία Ελλάδα το χρησιμοποιούσαν ως διακριτικό έμβλημα οι πρέσβεις και οι κήρυκες, ώστε να προστατεύονται από εχθρικές προς αυτούς ενέργειες της εξουσίας.

Ο Ηροδοτος αναφέρει περι των Αρμενίων ότι το σκήπτρο που κρατούσαν επρεπε να φέρει και [επίσημον](#) δηλ. καποιο διακριτικο.

Σφρηγιδα δέ έκαστος έχει και σκήπτρον χειροποίητον-έπ' έκαστω δέ σκήπτρω έπεστι πεποιημένον ή μήλον ή ρόδον ή κρίνον ή αίείτός ή άλλο τι άνευ γάρ έπισήμου ού σφι νόμος έστι έχειν σκήπτρον. Αύτη μέν δή σφι άρτησις περι τό σῶμα έστι. (10)*

ΗΡΟΔΟΤΟΣ -ΙΣΤΟΡΙΕΣ 1.195

Σκήπτρον

τό, Δωρ. σκαπτον, μεταγεν. σκάπτρον (σκηπτω)'

1. ραβδί ή μπαστούνι που πάνω του στηρίζεται αυτός που το κρατάει, μπαστούνι που υποβοηθεί το βάδισμα, βακτηρία, μαγκούρα, πατερίτσα, σε Όμηρ., Αισχύλ.· μεταφ., λέγεται για τις κόρες του Οιδίποδα, σκήπτρα φωτός, τα υποβοηθητικά του ραβδιά ή στηρίγματα του, σε Σοφ. Π.

1. ραβδί ως έμβλημα εξουσίας, σκήπτρο* στον Όμηρ. το κρατούσαν οι ηγεμόνες και μετέβαινε από

ραβδί, βακτηρία, βακτηρία, βακτηρία, σε Σοφ. Π. μεταφ. περὶ τὰς πόλεις του Οιδίποδα, σκήπτρα φωτός, τα υποβοηθητικά του ραβδιά ή στηρίγματα του, σε Σοφ. Π.

1. ραβδί ως έμβλημα εξουσίας, σκήπτρο* στον Όμηρ. το κρατούσαν οι ηγεμόνες και μετέβαινε από πατέρα σε γιο, ενώ η τελετή παράδοσης στην Ομήρ. Ιλ. καλείται ή του σκήπτρου παράδοσις, σε Θουκ.* το κρατούσαν επίσης δικαστές, κήρυκες και αγορητές, οι οποίοι, όταν σηκώνονταν για να πάρουν τον λόγο, το παραλάμβαναν από τον κήρυκα, σε Όμηρ.

2. τα σκήπτρα, δηλ. βασιλεία, βασιλική ισχύς, εξουσία, σε Τραγ.

Συνώνυμο : **σκήπτρον**[ι], -ωνος, ό, = σκήπτρον, ραβδί, μπαστούνι, βακτηρία, σε Ηρόδ., Ευρ. κ.λπ. Πέρασε στα Λατινικά ως scirio >Scirio (κυριο όνομα) επανηλθε δε ως **Σκιπίων** (διασημος ο **Σκιπίων ο Αφρικανός**, P. Cornelius Scipio Africanus). Ο **scirio** ήταν μπαστούνι κατά τον Πλαυτο, τον Κάτουλο και τον Πλινιο. Ειδικότερα το σκήπτρο από ελεφαντοδοντο που κρατούσε ο θριαμβευων στρατηγός. (Livius). Στην εικόνα αριστερα ο θριαμβος του Lucius Aemilius Paullus Macedonicus, εργο του Carle Vernet.

Από τους πρώιμους Βυζαντινούς Χρόνους ήταν σύμβολο των βασιλέων. Ανήκει στα σύμβολα που φέρει ο Βασιλέας και που λέγονται [Regalia](#)

Ξεκίνησε από βασιλικό ρόπαλο που ήταν απλό όπλο, ένα ρόπαλο και κατέληξε να είναι περίτεχνο σύμβολο της βασιλικής εξουσίας. Κατά συνεκδοχή δε και η ίδια η βασιλεία, η βασιλική εξουσία.

Πβλ. *Άναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε και Πνεῦμα, σκήπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.*

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ - ΤΑ ΕΚΓΩΜΙΑ - ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ένα άλλο σύμβολο που αντικαθιστά, κατά συνεκδοχή, την έννοια του κράτους είναι το **στέμμα (crown)**, ιδίως στην Βρετανία, αλλά και το **κέρας**. Πβλ. «Ιδιοκτησία του Στέμματος» και «Στην υπηρεσία του Στέμματος», αλλά και «ύψωσον **κέρας** Χριστιανών Ορθοδόξων» .

Δεν ξέρω μάλιστα αν η φράση «**γαμώ το κέρατο μου**» σημαίνει «καταριέμαι τις εξουσίες που μου έχουν δοθεί, και τις προκύπτουσες ευθύνες»

Μια ιδιόρρυθμη ερμηνεία για τη λέξη σκήπτρο δίνει ο Σκαρλάτος Βυζάντιος⁹¹⁴³. Λέει δηλαδή ότι σκήπτρα ήταν τα [πυλαίκια](#) ήτοι τα δόρατα των στρατιωτικών σημαίων.

• Βλ. [Βαρδούκιον](#)

Εγκυκλοπαιδικά

Το σκήπτρο που έφεραν οι κήρυκες το έλεγαν κηρύκειον [ενν. σκήπτρον], δηλ. αυτό που ανήκει στον κήρυκα. Ειδικα εννοούσαν το σκήπτρο του Ερμη που το έλεγαν Κυρήκειον (ως κυριο όνομα πλέον και όχι ως επίθετο)

κηρύκειον, Ιωνική διαλ. κηρυκήϊον, Δωρική Διαλ.. κᾱρύκειον, τό, Συμβολο του κήρυκα, Hdt.9.100,

Th.1.53, IG12(8).51.24 (Imbros, ii B.C.), Ph.2.560; κ. συμπελεγμένα ἐκ τῶν θαλλῶν, = ἰκετηρία, Din.1.18: pron., τὸ κ. ἢ τὴν μάχαιραν 'peace or the sword', Phot.: as signet, Tab.Heracl. 1.4, 2.3; κηρύκ-ιον, Ar.Fr.518, Hsch. s.v. δράκοντα; also with ὕ, AP 11.124 (Nicarch.).

Πβλ. το Λατινικο caduceus.

ΕΡΜΗΣ ΦΕΡΩΝ ΤΟ ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ

ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ ΩΣ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ

Η ΙΡΙΔΑ, ΜΕ ΚΗΡΥΚΕΙΟ, ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ ΠΡΙΑΜΟ

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΥΡΗΚΑΣ -ΤΟ ΚΥΡΗΚΕΙΟΝ ΣΚΗΠΤΡΟΝ ΤΟ ΚΤΥΠΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΓΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

(701.) καὶ ῥάβδος ὡς κήρυκος Ἑρμαία διπλοῦ
δράκοντος ἀμφίκρανος

Σοφοκλής -Φιλοκτήτης

Screen clipping taken: 23/1/2013 5:41 μμ

- **Κηρύκειο** (επιθ. Το του κηρυκος) σύμφωνα με τον Ησύχιο λεγεται και το σκήπτρο αλλα και το **βημα** πανω στο οποιο ανεβαινε ο κηρυκας για να κηρύξει.
- Υπαρχει και ένα βουνό ονοματι **Κυρήκειον** στην Εφεσο που συμφωνα με το μύθο ο Ερμης κήρυξε "τας γονας της Αρτεμιδος".
- Τα **κηρύκεια** ηταν το επαγγελμα του κήρυκα αλλα και η αμοιβή του. Όπως τα πορθμεία είναι η αμοιβή του πορθμέα, του περατάρη.

cēgŷcēum, i, n. (κηρύκειον), **ca-**
ducée: CAPEL. 4, 331, ou **cēgŷcīum,**
īi, n. (κηρύκειον), **MARCIAN. Dig.**
1, 8, 8.

Αλλά και

caduceus, i, m. (-céum, i, n.) (κηρύκειον), **caduceo** [verge que portaient Mercure et les envoyés, les hérauts,

etc.] :caducia,: f. (caducus), épilepsie

caducifer, era, erum (caduceus fero), qui porte un caducée [Mercure] :

Gaffiot

Ξενογλωσσα

Λατινικά

Sceptrum

scipio

Αγγλικά

Scepter ή shaft

c.1300, από το αρχ Γαλλικό sceptre, από το Λατινικό sceptrum, από το Ελληνικό σκήπτρον "staff," από το ρημα σκήπτω." συγγενες προς το αρχ αγγλικό sceaft (shaft)

Ετυμολογία:

- σκήπτρο

σκήπτρον, τὸ "ράβδος, βακτηρία, βασιλική ἐξουσία", δωρ. (Πίνδ.) **σκάπτρον** (=ἰων. **σκήπτρον** ἐν τοῖς : **σκηπιτοῦχος** "ὁ φέρων [κρατῶν] σκήπτρον", **σκηπιτο-βαμων** "ὁ ἐπὶ τοῦ σκήπτρου καθήμενος [στηριζόμενος]", **σκάπος** "κλάδος" Ἡσύχ., **σκηπάνιον** (δωρ. **σκάπ-** Ἡσύχ.) "ράβδος, σκήπτρον" (ὑποκορ. τοῦ **σκηπάνη**, ἡ=ῶσ.) ὁμ. **σκήπτω** "στηρίζω, ὑποστηρίζω, πάλῳ μετὰ δυνάμεως, ἐκτοξεύω· ἀμτβ. ἐπιπίπτω, προσπίπτω, ὀρμῶ· μέσ. καὶ παθ. στηρίζομαι, ἐμπιστεύομαι εἰς τινὰ· **δυσχυρίζομαι**, **προσποιοῦμαι**", **σκηπιτός**, ὁ "ὁ αἰφνιδίως καὶ βιαίως ἐνσκήπτων θυελλώδης ἄνεμος, κεραυνός, ἡ αἰφνιδίως ἐνσκήπτουσα συμφορὰ" : συγγ. τοῖς : λατ. **scāpus** ἄρσ. = **στέλεχος**, **μίσχος**, **καυλός**, **κερμός**, **scōpa** θηλ. = **κλών**, **κλάδος**, **scōpiō**, **-ōpis** ἄρσ. = τὸ **στέλεχος** τοῦ **ἀσπαράγου**, λεττ. **šk'ērs** ἄρσ. = **δόρυ**, **ἀκόντιον**, ἀλβ. **tšere** = **κέντρον**, «**κεντρί**», **ἀκανθα** (***sqer-**), ἀρχ. γερμ. **skaft**, νεογερμ. **Schaft** = τὸ **στέλεχος** τοῦ **δόρατος**, **δόρυ**, ἡ **λόγχη**: ρ. *(**s**)**q̄ar-**, *(**s**)**q̄ēr-**, *(**s**)**q̄ōr-** (βλ. **κόπτω**, **σκάπτω**)· πβ. ***sq̄ēr-**, βλ. **σκήπτω**.

Dérivés : 1. *σκηψίς* f. « prétexte, excuse » (ion.-att.), *ἀπό-* « aboutissement des humeurs » (Hp.), surtout *ἐπί-* « plainte en faux témoignage » au sens juridique, début de la procédure de *διαμαρτυρία* (att.); 2. *ἀπόσκημμα* : *ἀπέρισμα* (Hsch., cf. *Æsch. fr.* 265), *ἐπίσκημμα* = *ἐπίσκηψίς* (tardif). Dans un emploi tout différent : 3. appellatif en *-το-*, *σκηπτός* « coup de foudre, ouragan qui s'abat », employé aussi pour une guerre, un malheur, etc. (trag., X., D., Arist., etc.). Enfin, des termes qui désignent la canne sur laquelle on s'appuie, le sceptre, etc., distincts de *ῥαβδός* « baguette », etc. : 4. *σκήπτρον* n. « sceptre » (Pl.), différent par le genre et l'accent de *σκηπτός*, avec le composé *σκαπτοῦχος* (dor.) et *σκηπτ-* (Hom., X., etc.) « porteur de sceptre, roi », dit aussi de princes ou de hauts fonctionnaires en Orient; d'où *-λα* f. (*Æsch.*, Str.); 5. *σκήπτρον* n. « canne, bâton sur lequel on s'appuie » (Hom., poètes, le terme de prose est *βακτηρία*, d'où « sceptre » insigne du pouvoir royal, du pouvoir de juger (*Il.* 9,99, etc.); il est empoigné par un roi qui prend la parole dans l'assemblée (*Il.* 1,234 etc.); sur le symbolisme du sceptre, voir Benveniste, *Institutions ind.-européennes* 2, 29-32, montrant que c'est seulement en grec que le radical de *σκήπτρον* a pris ce sens particulier et qui pense qu'il s'agit du bâton du messager (?); autres vues de Combellack, *Class. Journ.* 43, 1948, 209-217; en dernier lieu Melena, *Quadernos Filol. Clásica* [Madrid] 3, 1972, 321-356, qui montre le caractère sacré du sceptre. Autres termes désignant des cannes, des bâtons : 6. *σκηπάνη* f. (*AE* 794, 27) et *σκηπάνιον* n. « bâton » (*Il.* 13,59; 24,247, *Call. fr.* 355, Hsch.); 7. *σκάπος* : *κλάδος καὶ ἄνεμος ποιός* (Hsch.) pour le second sens, influencé par (ou confondu avec) *σκηπτός*.

Screen clipping taken: 26/9/2015 7:50 πμ

9279.1016

196

ἐνοσκήπτω, μέλ. -ψω, I. εκοφενδονίζω, εξακοντίζω προς σε κάτι ή κάποιον ή πάνω σε κάτι ή κάποιον , τι τινί, σε Ηρόδοτο. Π. αμτβ., ρίχνω μέσα σε ή πάνω σε, στον ίδ., σε Σοφοκλη.

ἐνοσκίμπτω, ποιητ. ἐν-σκ-, Επικ. τύπος του προηγ., χαμηλώνω, οὔδει ἐνοσκίμψαντε καρήατα, , για

άλογα που κρεμούν, χαμηλώνουν, σκύβουν το κεφάλι τους θλιμμένα για τον χαμό του κυρίου τους, σε Ομήρ. Ιλ. - Παθ., μπηγομαι, καρφώνομαι στο έδαφος, στο ίδ.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Clarendon Press. 1940.

Παραγωγή

Από το σκήπτω

Ενσκήπτων ανεμος ή μτφ. συμφορά.

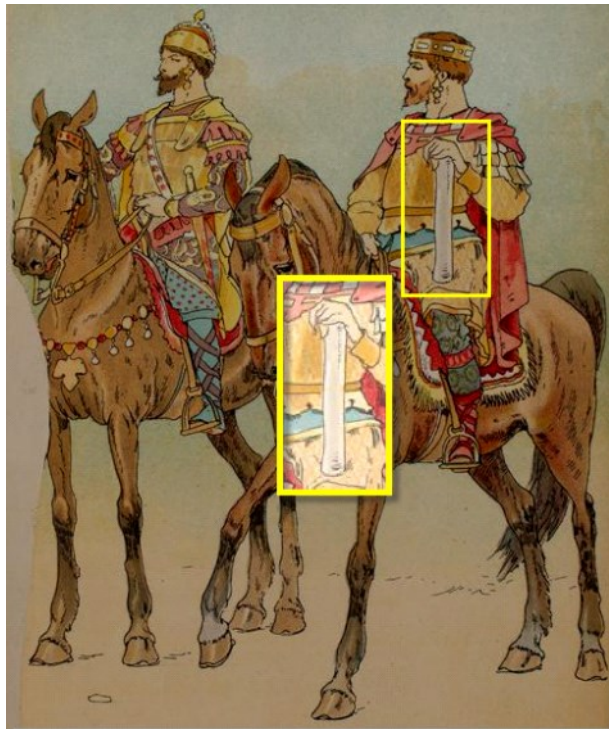
Σκηπάνη και Δωρικως Σκαπάνη > σκαπανευς, πτυοσκάπανον

σκηπάνη [ἄ], ή, staff, Sch.D.T.p.196 H.; Dim. σκηπάνιον [ἄ], τό, Il.13.59, 24.247, Call.Fr.anon.48, AP6.83 (Maced.); Dor. σκᾱπάνιον Hsch., Phot. s.v. σκίπων.

Ἦ καὶ σκηπανίω γαιήοχος ἔννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκόπων πλήσεν μένεος κρατεροῖο
ΟΜΗΡΟΥ -ΙΛΙΑΣ - Ρ13.59

Εικόνες

1. Βυζαντινός Αξιωματούχος φέρων σκήπτρον 2. Βασιλικόν σκήπτρον

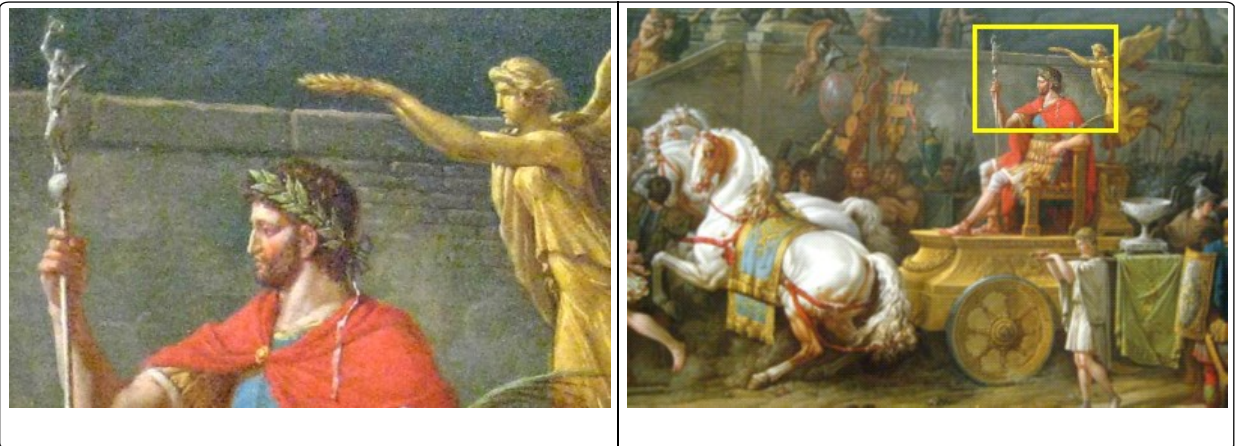

3. Ο Αβιμέλεχ με ρόπαλο ως σκήπτρο. 15ος αι. ^{647.172}

4

Φέρει την στραταρχική ράβδο.

The Triumph of Aemilius Paulus (λεπτομερεια) από τον Carle Vernet, 1789.
Παρατηρούμε πως κρατά στραταρχική ράβδο με το επίσημο

5.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

6

ΣΚΗΠΤΡΑ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΘΕΩΝ

Πρώτη σειρά: Θωθ, Αθωρ, Αμμων
Δεύτερη σειρά: Χονσου, Ωρος, Κνουμ

7 Διαφορα σκήπτρα

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Ludwig der Bayer
Με σκηπτρο, στέμμα, και globus

Αποφθέγματα

«Το βασιλικόν **σκήπτρον** καλώς εξεταζόμενον ουδέν άλλο είναι ή λαβή μάστιγος.»

Επώνυμα

Καρύκης

Αν δεν προέρχεται από το **καρύκη** = πλουσια σάλτσα (πηκτή και λιπαρή) λυδικής προέλευσης από αιμα και βότανα, είναι πιθανόν να προέρχεται από το **καρύκειον** της Δωρικής Διαλέκτου, το σκήπτρο-συμβολο του κήρυκα.

Λέων Καρύκης

Ιστορικό μυθιστόρημα του Γεωργίου Τσοκόπουλου (ΛΕΩΝ ΚΑΡΥΚΗΣ: Ο ΜΑΝΔΑΤΩΡ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ)

Αγιος Γεώργιος του Καρύκη (γνωστότερος ως Καρύτση)

Εκκλησία του κέντρου των Αθηνών (Αρχιτέκτων Λύσανδρος Καφταντζόγλου) και ομώνυμη Πλατεία, γνωστότερη περισσότερο από τις αγρυπνίες στα μπαράκια της παρά από τις αγρυπνίες που γίνονται στην εκκλησία. Ο κτίτορας κάποιος Καρύκης*, άγνωστων λοιπών στοιχείων, που ο Τριανταφυλλίδης το ετυμολογεί από την καρύκη (Blutwurst=λουκάνικο με αίμα) και το κατατάσσει στα παρατσούκλια των βυζαντινών.

*) το όνομα υπέστη τσιτακισμό (κ=τσ) και με αυτό είναι σήμερα γνωστό Καρύτσης. Πάψαμε μάλιστα να τον λέμε «ο

Αγιος Γεωργης του Καρύκη» και τον λέμε ο «ο Άγιος Γεωργης ο Καρύτσης». Όπως λέμε ο Καρεας, ο Ρεντης, ο Κυνηγός.

Φράσεις

τὸ κυρήκειον ἢ τὴν μάχαιραν
ειρήνη ἢ ξίφος (δηλ. πόλεμος)

Σφοδρά θύελλα ενεσκηψεν εις Πάτρας.

Είναι γνωστο τηλεγραφημα που εσταλη σε Αθηναικη εφημεριδα κατά την εκει αφιξη του πολεμικου πλοιου "ΘΥΕΛΛΑ". Το τηλεγράφημα ελεγε : "ΘΥΕΛΛΑ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΣΤΟΠ ΠΛΗΘΗ ΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΣΤΟΠ" και από παρανοηση προκαλεσε αρθρο με Τιτλο «ΣΦΟΔΡΑ ΘΥΕΛΛΑ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ. ΕΝΤΡΟΜΑ ΠΛΗΘΗ ΣΥΝΕΚΕΤΡΩΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΝ»

Τα σκήπτρα

Συνωνυμο του τα πρωτεία, η ηγετική θεση, η πρωτοκαθεδρια
Η Ελλάς κατέχει τα σκήπτρα στην αδιαφάνεια και διαπλοκή.

Πχ. Το περιοδικό «σε νω» ελεγε για το ζευγος« Μανώλης Χιώτης και Μαίρη Λύντα» :

Η ατμόσφαιρα του «εξευγενισμένου» λαϊκού τραγουδιού συναρπάζει και συγκινεί τον κόσμο.

«Το ζευγάρι αναμφισβήτητα **κατέχει τα σκήπτρα** στο είδος του».

Η φράση ξεκινά από τα ομηρικά χρόνια

Αναφορές

Πτυχιούχοι!

Οι ευτυχοφόροι (ἢ ευτυχοφόροι) ονομαζόντουσαν ετσι επειδη εφεραν τα **ευτύχια** (κν πτυχία), εικονες της θεας Τυχης Fortuna ἢ της θεας Νίκης (Victoria) " έστησαν τά Ρωμαϊκά σκήπτρα καί πτυχία και λουπά χρυσά σκήπτρα", " τά τε Ρωμαϊκα σκήπτρα τα λεγόμενα **βήλα** (vela), ομοίως και τα ευτυχία καί τα ἔτερα σκήπτρα, προς τούτοις τα σκεύη των προτικτόρων καί σινατόρων, καί τα σκεύη των δρακοναρίων , λάβουρά τε καί καμπηδηκτόρια, μετά καί των βάνδων". Τα σκήπτρα που ελεγαν vela ισως ηταν τα σκηπτρα των σκηπτροφόρων. Το *σκεύη* χρησιμοποιειται ως γενικη περιγραφη για τέτοια διακριτικά ή εμβλήματα.

Φοριεται;

φοίτων ἐπὶ θύρας καὶ παρηκολούθουν, οἷον ἐν τραγωδίαις ἐπιεικῶς συμβαίνει περὶ τοὺς ὑποκριτάς, τὸν μὲν ἀγγέλου τινὸς ἢ θεράποντος ἐπικείμενον πρόσωπον εὐδοκιμεῖν καὶ πρωταγωνιστεῖν, τὸν δὲ διάδημα καὶ σκῆπτρον **φοροῦντα** (*) μὴδὲ ἀκούεσθαι φθεγγόμενον, οὕτω περὶ τὸν σύμβουλον ἦν τὸ πᾶν ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, τῷ δὲ βασιλεῖ τοῦνομα τῆς δυνάμεως ἔρημον ἀπελείπετο.

Πλουταρχου -Λυσανδρος Κεφ. 23 παρ. 4. στ.5

(*) Κανονικα **διαδημα φορουντα και σκηπτρον φεροντα**. Το φέροντα σκηπτρον συμπαραεσυρθη από το φορουντα.

καρύκη

Λυδία καρύκη

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm. et Rhet., *Schematismi Homerici*.

καρύκη γὰρ βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἐδεσμάτων συνεστηκός:

Caduceus

***Cādūceum, Cādūceus*, a herald's staff; the staff of Mercury with the figure of two snakes twisted about it. For *caruceum*, καρύκειον, the Syracusan form of κηρύκειον.**

Βλ. [Κηρύκειο](#)

Πβλ. καρύκη =ειδος σαλτσας > [καρύκεισμα](#)

Λεων Καρύκης =Μυθιστόρημα του Γεωργίου Τσοκόπουλου

Αγ. Γεωργιος Καρύτση

★ Παραγωγή

Caducarius

Αφορούσε σχολάζουσα περιουσία (property without a master): lex Julia που εισήχθη από τον αυτοκράτορα Αυγουστο (Augustus), Ulpianus . Liber. Regul. § 28.

Το κηρύκειο ήταν το σύμβολο του Ερμη.

Ακομή και σήμερα λεμε **έρμαιον** κάποιο το αδεσποτο πραγμα και κατά συνεκδοχη και προσωπο.

ΦΡ: το καράβι έγινε **έρμαιο** των κυμάτων και των ανέμων

Έρμαιο των παθών του οδηγήθηκε στο έγκλημα

η χώρα έγινε **έρμαιο** της διεθνούς κρίσης

συν. παίγνιο, θύμα, λεία.

Ετυμολογία από το αρχ. **ερμαιον**. Με αρχική σημασία δώρο του Ερμή, απροσδόκητο θεϊκό δώρο!

Ομηρος

Το άχρηστο σκήπτρο του Χρύση

Ο Αγαμέμνων διώχνει τον Χρύση, Ιερέα του Απόλλωνα, που, κρατώντας το ιερατικό σκήπτρο του και το στεμμα, ζητάει να πληρωση τα λύτρα και να παρει πίσω την κόρη του.

*μή σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηχεῖω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο*

Ιλιάς Ραψ. Α . Στ. 28

Τήρα εγώ, γέρο, μη σε βρω τριγύρω στα καράβια
για τώρα ν' αργαστέκεσαι για πίσω να κοπιάσεις,
μη δε σε σώσει ούτε ραβδί ούτε θεού στεφάνι.

Μεταφ. Αλ. Πάλλη.

*ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε
τεύχων.*

Και τότε ο Αγαμέμνων σηκώθηκε με το ραβδί το γονικό στα χέρια, φιλόφτιαστη Ηφαιστοδουλιά.

Ορκος

Στο σκήπτρο ορκιζόντουσαν οι Ομηρικοί ήρωες:

*ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτὲ μιν νῖες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴζεται νῖας Ἀχαιῶν
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.*

Μα άκου το λόγο που θα πω, τον όρκο που θ' αμώσω. Μα ετούτο τα ραβδί¹ που πια ποτέσ κλωνιά και φύλλα δε βγάζει μιας και κόπηκε απ' τον κορμό στο λόγγο, μήτ' άθια, γιατί τούφαγε τη φλούδα και τα φύλλα τριγύρω ο κοφτερός χαλκός, και τώρα το κρατάνε στα χέρια οι δημογέροντες και σι' όνομα του Δία δικάζουν το λαό², κι' αφτόν βαρύ τον έχουν όρκο, και θάρθει μέρα οι Δαναοί ν' αποθυμήσουν όλοι τον Αχιλέα· τότε εσύ και μ' όλο σου τον πόνο δε θα μπορείς, σ' το λέω, καμιά βοήθια ναν τους δώκεις, σαν πέφτουνε απ' του'Εχτορα το χέρι αλωνισμένοι, και μες στα στήθια σου η καρδιά θα λαχταράει, θα λιώννει που ντροπίασες το πιο γερό των Αχαιών κοντάρι».

ΟΜΗΡΟΥ -ΙΛΙΑΣ Α.234

1. Το ραβδί αποτελεί σύμβολο δύναμης και εξουσίας και, όταν επικαλείται σε κάποιον όρκο, ο όρκος αυτός γίνεται επίσημος.
2. Για τον ομηρικό άνθρωπο η δικαιοσύνη προέρχεται από τον Δία.

Ο Διονυσιακός θύρσος

Θύρσος, (ο) ραβδί που ήταν περιτυλιγμένο με φύλλα κισσού ή αμπέλου. Συνήθως απέληγε στην κορυφή σε κώνο πεύκου. Ήταν σύμβολο της διονυσιακής λατρείας, που το κρατούσαν οι πανηγυριστές, στις γιορτές του Διόνυσου.

Ετυμολογία

Πρώτη φορά συναντούμε την λέξη «θύρσος» στις Βάκχες του Ευριπίδη, και μνημονεύεται συχνότερα στην Ελληνιστική εποχή. Η ρίζα «θυρσ-» συναντάται σε διάφορα φυτά, την θυρσίνη, θύρσιον, και θυρσίτης. Επειδή τα φυτά αυτά δεν συγγενεύουν, η ρίζα μάλλον συνδέεται με κάποιο κοινό φυσικό τους γνώρισμα, το οποίο μπορεί να είναι το κοτσάνι. Ο Ησύχιος ονομάζει τον θύρσο κλάδο'.

Στην αρχαία τέχνη ο θύρσος παρουσιάζεται από το 530 π.Χ. συχνότατα να συνοδεύει τις Μαινάδες, σπάνια τους Σατύρους και Σιληνούς, τον θεό Διόνυσο ή την σύζυγό του, Αριάδνη. Συνοδεύει επίσης και άλλες θεότητες,

Το εφέστιον σκήπτρον

ἑφέστιον πῆξαι σκήπτρον (δηλ. ἐπὶ τῇ ἐστία), σε Σοφοκλή· λέγεται για ικέτες, που αναζητούν προστασία με το να κάθονται κοντά στον βωμό, κοντά στην εστία, σε Ηρόδοτο.

Πιλατικά ή απελατικά ή ιππηλατικά ή κορόναι

(3) Τὰ ἄλλως λεγόμενα σ κ ῆ π τ ρ α, ἦσαν δὲ κυρίως τὰ δόρατα τῶν στρατιωτικῶν σημαίων (βάνδων), τὰ ἑποῖα ἐκλίνοντο (ἐπιπτον), καθὼς συνεθίζετο καὶ τῶρα, οὐ μόνον διερχομένου ἢ προκύπτοντος τοῦ Ἀυτοκράτορος ἢ τῆς Ἀυτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ εἰσοδευομένων τῶν ἀγίων δώρων κτλ. γράφονται δὲ καὶ ἀ π ε λ α τ ῖ κ ι α· ἐν δὲ Βασιλείῳ τῶ νεωτέρῳ καὶ ἰ π π η λ α τ ῖ κ α, ὅπουθεν ὁ Δουκάγιος πιθανολογεῖ καὶ τὴν ἔτυμολογίαν αὐτῶν. Τὰ Γλωσσάρια τὰ ἐξηγοῦσι Κορόνας.

9417.180

Μια από τις λίγες καλές δουλειες που ειχε κανει μακαριτης ο Παυλος των Γλυξβουργων ηταν ζητησει να υψωνωνται κατακορυφα οι σημαιοι οταν παρελαιουν μπροστα του , δειχνοντας πως και ο βασιλευς είναι και αυτος οργανον της πατριδος.(και όχι τυφλο οργανο των ΗΠΑ)

Σκήπτρο και ράβδος στην ΠΔ

Φαίνεται ότι και οι εβραίοι είχαν σκήπτρα

καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

Αν και πιο συχνα χρησιμοποιειται ο ορος ράβδος που όμως σαφως ειχε την εννοια του σκηπτρου.

7 ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἢ ράβδος τῆς βασιλείας σου.

Ράβδος του Μωυσέως

Πολύτιμο θρησκευτικό κειμήλιο:

Εκεί τώντι φυλάττεται **η ράβδος του Μωϋσέως**, βώλοι τίνες της γης, δι' ης επλάσθη ο Αδάμ, η πλευρά του αποστόλου Βαρνάβα, φιάλη περιέχουσα σταγόνας τινάς γάλακτος της Θεοτόκου, τεμάχιον πανιού υπό των αγίων αυτής χειρών εξυφασμένον και άλλαι τινές ουχ ήττον ιεραί και γνησίοι αρχαιότητες, τας οποίας έτι και σήμεραν δύναται να προσκυνήση ο ευσεβής περιηγητής.

Εμμανουηλ Ροϊδης - Η Πάπισσα Ιωάννα

Ράβδος του Ααρών

Ο Κορέ μαζί με τον Δαθάν και τον Αβειρών και 250 επίσημους Ισραηλίτες στασίασαν εναντίον του Μωυσέως και του Ααρών. Αμφισβήτησαν ότι αυτοί είναι οι εκλεγέντες από το Θεό να τον διοικούν και ότι μόνο ο Ααρών ως αρχιερεύς έχει δικαίωμα να προσφέρει θυσία ιερατική. Τότε ο Θεός τη στιγμή που πήγαν να προσφέρουν ιερατικό θυμίαμα άνοιξε τη γη και τους κατάπιε κι αυτούς και τις οικογένειες τους (Αριθμ. 16ο κεφ.).

Την επόμενη μέρα οι Ισραηλίτες, αντί να συνταραχθούν από το φοβερό θαύμα που συνέβη, γόγγυσαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών ότι έγιναν αίτιοι να φονευθούν οι στασιαστές και όρμησαν εναντίον τους. Τότε ο Θεός άρχισε να καταστρέφει τους γογγυστές Ισραηλίτες και η καταστροφή σταμάτησε μόνο όταν ο Ααρών, κατά εντολή του Μωυσή, προσέφερε θυμίαμα στο Θεό. 14.700 άτομα

σκοτώθηκαν από το Θεό την ημέρα του γογγυσμού.

Τότε ο Θεός για να θέσει τέρμα στην ανταρσία των Ισραηλιτών είπε να γίνει το εξής. Κάθε αρχηγός από κάθε φυλή του Ισραήλ, να προσφέρει μία ράβδο στο Μωυσή. Όλες οι ράβδοι, δώδεκα τον αριθμό, να προσφερθούν και να τοποθετηθούν στη Σκηνή του Μαρτυρίου και κει η ράβδος που θα βλαστήσει θα είναι το σημείο που θα δείξει ποιον διαλέγει ο Θεός για να του προσφέρει ιερατικές θυσίες και να προϊσταται λατρευτικώς του λαού. Έτσι και έγινε και η ράβδος του Ααρών, αρχηγού της φυλής Λευί, έφερε βλαστό, άνθη και καρύδια (Αριθμ. 17ο κεφ.). Συνεπώς μόνο ο Ααρών και οι απόγονοί του μπορούσαν να ιερατεύουν και όποιος δεν το δεχόταν ουσιαστικά στασίαζε έναντι του Θεού με ανάλογες συνέπειες.

http://pmeletios.com/ar_meletios/apostoloi/ta_agia_ton_agion.html

Μαγική ράβδος

Η αγγλική magic wand του πασιγνωστού πλέον Χαρυ Ποτερ ήταν γνωστή από τον Ομηρο γιατί με αυτή η Κίρκη μετέτρεψε σε γουρούνια τους συντροφους του Οδυσσεα, και με αυτή πάλι ξαναέκανε ανθρώπους τα γουρούνια. Επακολούθησε η Ράβδος του Μωυσέως.

Στις μέρες μας χρειαζόμαστε μια καραβιά τέτοιες ραβδούς για να μπορέσουμε να κάνουμε ξανά ανθρώπους τα διάφορα γουρούνια που μας τριγυρίζουν.

ΕΙΚΟΝΑ

Circe Invidiosa
Η ζηλοφθων Κίρκη του
John William Waterhouse
(Λεπτομέρεια)

Ραβδος εκ ριζης Ιεσσαί.

Ησαΐας, 11:1 και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης **Ιεσσαί** και ανθος εκ της ριζης αναθησεται Προφητεια την ελευση του Ιησου από το γένος του Ιεσσαί. που γιος του ήταν ο Αβρααμ. Επακολούθησαν γεννιές 14.

Στις καταβασίες των Χριστουγέννων

Ῥδὴ δ' Ῥάβδος ἐκ τῆς ριζῆς **Ἰεσσαί**,
καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὄρουσ ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος,
ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός.
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Και νεώτερο τραγούδι

Ἐτσι ὅπως κάνεις ἔτσι ὅπως πας,
τὸ δρόμο χάνεις καὶ παραπατάς

μη μου ζορίζεσαι
πάει βαθιά η ρίζα του Ιεσσαί...

[Η ρίζα του Ιεσσαί - 1998](#)

Άρης Δαβαράκης

Σιδηρά ράβδος

Η σιδηρά ράβδος ήταν ΟΠΛΟ, σύμβολο πυγμής και ισχύος.

[Ψαλμοί, 2:9](#) *ποιμανεις αυτους εν ραβδω σιδηρα ως σκευος κεραμεως συντριψεις αυτους*

Επιτάφιος
θρηνος

Από εδώ και ο στίχος των υμνωδών του Επιταφίου
Εξέδυσαν με τα ιματιά μου

*.... και επι την δεξιαν μου χειρα εδωκαν καλαμον ινα συντριψω αυτους
ως σκευη κεραμέως.*

Γεννάται βέβαια το ευλογο ερωτημα: γιατι να σου δωσω καλαμο για να με συντριψεις;
Με το καλαμι πας για ψαρεμα! Η ραβδος των Ψαλμων είναι σιδηρά.
Οι στρατιωτες ειχαν υποψη το βασιλικό σκήπτρο, συμβολο της βασιλικης εξουσιας. Αυτό
παρωδούσαν.

Στη Ιλιαδα διαβαζει κανεις για την δουλειά ενός σιδηρουργού:

ἀνά δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

ἔστη σκήπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ 2.76

τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε το οποίο Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ (τυπικός σιδεράς) κατασκεύασε.

Που εμμεσα δηλωνει ότι το σκήπτρο ήταν σιδερένιο και ήταν όπλο. Μια βακτηρία δεν συμφέρει να είναι σιδηρά , θα κούραζε αντί να βοηθά στο περπάτημα.

Η μείζων τελετή και η ράβδος

Η Μείζων τελετή γινόταν από τους Αργείους προς τιμή της Κιδαρίας Δήμητρος. Στη γιορτή αυτή ο Ιερεύς έπαιρνε από το Ναό της Θεάς την προσωπίδα της, την φορούσε και εκπροσωπόντας την, κτυπούσε με τη **ράβδο** του το έδαφος, αποσκοπώντας στη γονιμοποίηση της γης. (Σύμφωνα με το Θεουργικό αξίωμα «όπως επάνω, έτσι και κάτω», ο Ιερεύς φορούσε την προσωπίδα της Θεάς και κατά ένα θεουργικό τρόπο αφού εκφωνούσε τους αρμόδιους επικλητικούς λόγους προς τη Θεά, μετουσιωνόταν στην ίδια τη Θεά και γονιμοποιούσε τη γη με το κτύπημα της **ράβδου**. Το αποτέλεσμα ερχόταν εν καιρώ αφού σύμφωνα με τις αρχές της θεουργίας, αν λειτουργήσουμε με κάποιο συγκεκριμένο μιμητικό τρόπο σε κάποιο σύμβολο του αντικειμένου που θέλουμε να επηρεάσουμε , οι Κοσμικές δυνάμεις επιδρούν πάνω στο αντικείμενο που μας ενδιαφέρει, παρασυρόμενες από το ότι ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ.

Βιβλικές Ράβδοι

1. Του Αβρααμ 2. Του Μωυσή 3. Του Ααρών

...καὶ ἔρριψεν Ἄαρών τὴν ράβδον ἐναντίον Φαραώ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.

Συνώνυμα -Συγγενικά

Ἄστα

1 hasta, as, f., 111 [en gén.] arme formée d'un bâton (hampe munie d'un fer), lance, pique, javelot : CIC. de Or. 2, 325; CM 19; Fin. 2y 97 H javeline lancée par le fecial pour déclarer la guerre : Liv. 7, 32, 13 il pilum proprie est hasta Romana Serv, En, 7, 664, le pilum est proprement l'arme des Romains Il [en usage aussi dans es exercices du gymnase] : Pl. Bac 71 ; Most. 151 \\ [fig.] abjicere hastas CIC. Mur 45, quitter la partie, désespérer de sa cause, jeter le manche après la cognée Il hasta pura Plin. 7, 102, javelot sans fer [récompense militaire] U 2 encan, vente publique annoncée par une pique enfoncée en terre : hastam ponere CIC. Off. 2, 83, planter la pique = annoncer une vente ; Ma infinita hasta Oc. Phil 4, 9, cet encan [= ces confiscations] sans fin; sub hasta venditus Liv. 23, 38, 79 vendu à l'encan ; jus hastas Tac» An. 13, 28, droit de saisie ; hastæ ejus generis assueverant Liv. 249 18, 11, ils avaient l'habitude de prendre part aux enchères de ce genro H 3 hampe de javelot : a) gramineœ hastæ CIC. Verr. 4, 125, hampes de bambou ; b) hasta pamptnea Virg. En. 7, 396 ou hasta seul Virg. B. 5, 31, thyrses [sceptre de Bacchus, porté par les Bacchantes dans les fêtes de ce dieu]; c) bâton du centumvir ; Suet Aug. 36 ; d) baguette, rap* pelant la hampe de la javeline, symbole du droit de propriété : Gai. InsL 4, 16; e) baguette recourbée qui sert à boucler la chevelure de la mariée, symbole du pouvoir marital ; Ov, F. 29 560.

1 hasta, æ, f., ¶1 [en gén.] arme formée d'un bâton (hampe munie d'un fer), lance, pique, javelot : *CIC. de Or. 2, 325; CM 19; Fin. 2, 97* || javeline lancée par le fécial pour déclarer la guerre : *LIV. 1, 32, 13* || *pilum proprie est hasta Romana* *SERV. En. 7, 664*, le pilum est proprement l'arme des Romains || [en usage aussi dans les exercices du gymnase] : *PL. Bac 71; Most. 151* || [fig.] *abjicere hastas* *CIC. Mur 45*, quitter la partie, désespérer de sa cause, jeter le manche après la cognée || *hasta pura* *PLIN. 7, 102*, javelot sans fer [récompense militaire] ¶ **2** encan, vente publique annoncée par une pique enfoncée en terre : *hastam ponere* *CIC. Off. 2, 83*, planter la pique = annoncer une vente ; *illa infinita hasta* *CIC. Phil 4, 9*, cet encan [= ces confiscations] sans fin ; *sub hasta venditus* *LIV. 23, 38, 7*, vendu à l'encan ; *jus hastæ* *TAC. An. 13, 28*, droit de saisie ; *hastæ ejus generis assueverant* *LIV. 24, 18, 11*, ils avaient l'habitude de prendre part aux enchères de ce genre ¶ **3** hampe de javelot : a) *gramineæ hastæ* *CIC. Verr. 4, 125*, hampes de bambou ; b) *hasta pampinea* *VIRG. En. 7, 396* ou *hasta* seul *VIRG. B. 5, 31*, thyrses [sceptre de Bacchus, porté par les Bacchantes dans les fêtes de ce dieu] ; c) bâton du centumvir : *SUET Aug. 36* ; d) baguette, rappelant la hampe de la javeline, symbole du droit de propriété : *GAI. Inst. 4, 16* ; e) baguette recourbée qui sert à boucler la chevelure de la mariée, symbole du pouvoir marital : *OV. F. 2, 560*.

1 hasta, æ, f.,

[en gén.] arme formée d'un bâton (hampe munie d'un fer), lance, pique, javelot

- javeline lancée par le fécial pour déclarer la guerre : *Liv. 7, 32, 13* il pilum proprie est hasta Romana *Serv, En, 7, 664*, le pilum est proprement l'arme des Romains
- Il [en usage aussi dans les exercices du gymnase] : *Pl. Bac 71 ; Most. 151*
- [fig.] *abjicere hastas* *CIC. Mur 45*, quitter la partie, désespérer de sa cause, jeter le manche après la cognée
- *hasta pura* *Plin. 7, 102*, javelot sans fer [récompense militaire]

2 encan, vente publique annoncée par une pique enfoncée en terre : *hastam ponere* *CIC. Off. 2, 83*, planter la pique = annoncer une vente ;

illa infinita hasta *Oc. Phil 4, 9*, cet encan [= ces confiscations] sans fin ;

sub hasta venditus *Liv. 23, 38, 79* vendu à l'encan ;

jus hastæ *Tac. An. 13, 28*, droit de saisie ;

hastæ ejus generis assueverant *Liv. 24, 18, 11*, ils avaient l'habitude de prendre part aux enchères de ce genre

3 hampe de javelot :

a) *gramineæ hastæ* *CIC. Verr. 4, 125*, hampes de bambou ;

b) *hasta pampinea* *Virg. En. 7, 396* ou *hasta* seul *Virg. B. 5, 31*, thyrses [sceptre de Bacchus, porté par les Bacchantes dans les fêtes de ce dieu] ;

c) bâton du centumvir ; *Suet Aug. 36* ;

d) baguette, rappelant la hampe de la javeline, symbole du droit de propriété : *Gai. InsL 4, 16* ;

e) baguette recourbée qui sert à boucler la chevelure de la mariée, symbole du pouvoir marital ; *Ov. F.*

Βαρδούκιον

Βάκτρον < βαινω, ἤ βασις

Βάκουλον

Βακτηρία

Βέργα

Βίτσα

Δικανίκιον ἢ δεκανίκιΘύρσοςΜαστιξμαγκλάβιον

Ματσούκι ἢ ματσούκα

Μπαστούνι

Πλήγανον

Βακτηρία. Από το πλήττω = κτυπώ

2538 Ησυχιος

Ραβδίον

Ράβδος βλ. Σκήπτρο και ράβδος στην ΠΔ

Ρόπαλον

Σκηπάνιον

Σήμερα σκαπάνη> σκαπανευς ο χειριζόμενος την σκαπάνη = μτφ. Ο αρχικός ερευνητής
ΦΡ:οι σκαπανεις της επιστημης.

Σκήπων ἢ σκίπων

σκίπων, ωνος, ὄ, (σκίμπτομαι) = σκῆπτρον, staff, Hdt.4.172, E.Hec. 65 (anap.), Cratin.239, Ar.V.727; crutch, Hp.Art.52, IG42(1).121.111 (Epid., iv B.C.); σ., γεροντικὸν ὄπλον Call.Epigr.1.7, cf. Iamb. 1.134.—The form σκίμπων occurs as v.l. in Hdt. l.c., E. l.c., etc.; σκήπων v.l. in AP6.293 (Leon.), 294 (Phan.), 7.65 (Antip.), Call. Epigr.l.c., etc., recognized also by Hdn.Epim.127, Theognost.Can.34.

Από εδώ το λατινικό **scipio** που σημαίνει μπαστούνι αλλά και μπαστουνι από ελεφαντοδοντο (αναλογο με την στραταρχικη ραβδο) που κρατουσαν οι στρατηγοι στους θριάμβους.

Scipio : Cornelius Scipio Africanus Major γνωστος ως Σκηπιων ο Αφρικανός , υπηρξαν επισης και ο ελάσσων, ο ασιατικος

Σκυτάλη > σκυταλοδρομία

Φρ. Παραδιδω την σκυταλη =εγκαθιστω τον διαδοχο μου.

9541.398

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ**Regalia**

Η λέξη ετυμολογείται από το ουσιαστικό **rex** γεν. **regis** = **ρήγας, βασιλιάς**. Κυριολεκτικά σημαίνει "**τα ανήκοντα στον βασιλέα**". Ειδικότερα όμως είναι **τα βασιλικά σύμβολα** : το στέμμα το σκήπτρο, ο θρόνος, ἢ σφαίρα ἢ μῆλο (Globus, orb, globus cruciger που ήταν το σύμβολο της παγκοσμιότητας για τον κύριο της οικουμένης*).

Ενδεχομένως τα βασιλικά αυτά σύμβολα να ονομάζονταν συλλήβδην και «σκήπτρα» κατά συνεκδοχή (pars pro toto), αφού επέζησε η φράση: «κατέχει τα σκήπτρα» .

Ο ένας κάτοχος αποκλείεται να έχει περισσότερα του ενός σκήπτρα.

Είναι συνηθες η κατοχή των συμβολων να σημαίνει την καταληψη της εξουσιας. Πχ. προσπαθησε να του παρει τον θρόνο. Αρπαξε το στέμμα. Κατεχει τα σκήπτρα. Αλλα και πιο ασημαντα αντικειμενα συμβολιζαν καποιες εξουσιες πχ. η σφραγιδα του βεζιρη όπως μαρτυρει μια τουρκικη παροιμια **οποιος έχει τη σφραγιδα αυτός είναι και ο βεζιρης** (πβλ. οποιος εχει τα γένεια έχει και τα κτένια) 9417.115 [140]

πβλ.

«Νάηλ'ι εμάς, νά βαί εμάς, οί Τούρκ' τήμ Πόλ' έπαϊραν.

έπαϊραν τό **βασιλοσκάμν'**, έλλάγεν ή άφεντία.»

Μοιρολογούν τά έγκλησιάς, «έλλάγεν ή αφεντία!»

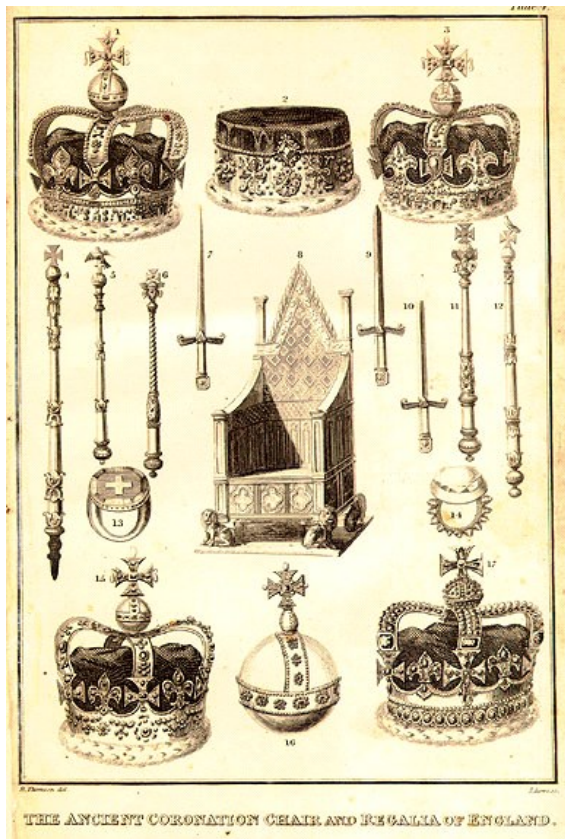
Από την λέξη REGALIA προέρχεται και το νέο ελληνικό δάνειο **ρεγάλο** = δώρο, φιλοδώρημα, πουρμπουάρ (από την Γαλλική φράση «**pour boire**»: για να πιεις). Συνώνυμο του αποκόμβιου των Βυζαντινών.

πβλ. και το **βασίλειον σημείον** *όρᾶν ἔφασαν ἄετόν τινα χρυσοῦν ἐπί πέλτης ἀνατεταμένον*
Ξενοφών -Κύρου Ανάβασις

Τα περισσότερα χρησιμοποιούνται στην καθημερινό λόγο συνεκδοχικά για να συμβολίσουν το κράτος, την εξουσία, ή τον βασιλέα. βλ. κυπριακό μυσν τραγούδι «Αροδαφνοῦ »:

«*γρουσό μήλον στο χέριν της και παίζει το και πάει*» .

Πχ. Στην υπηρεσία του **στέμματος** (σημαίνει Δημ. Υπάλληλος στην Αγγλία), κατέχει τα **σκήπτρα** στην πληροφορική (πρωτεύει), Ο λόγος του **θρόνου**, το συμβούλιο του **στέμματος**.

Το **στέμμα** είναι ένα καπέλο που αφαιρείται μαζί με το κεφάλι.
Ζάρκο Πετάν -Αφορισμοί

Από την ταινία IBAN Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ

Ο Πεπινος βασιλιάς των Φράγκων από το 752 ως το 768. Δανικά ρεγκάλια. (σύμβολα βασιλέων).
Πατερας του Καρλομάγνου. Φέρει στέμμα και σκήπτρο
και το μήλον, orbs.

- *)Βέβαια η επίσημη άποψη της εκκλησίας, κατά τον Ιερό Αυγουστίνο (γύρω στο 400 μ.Χ.) είναι ότι η γη είναι επίπεδη και έχει τρεις ηπείρους γιατί τόσοι ήταν οι γιοι του Νώε στη Βίβλο, που εγκαταστάθηκαν σε καθεμία από αυτές, άσχετα αν διακόσια χρόνια νωρίτερα ο Πτολεμαίος υποστήριζε τη σφαιρικότητα της και μιλούσε για την τέταρτη ήπειρο (**Terra incognita**). Μερικοί ισχυρίζονται ότι μέχρι το ταξίδι του Κολόμβου, οι άνθρωποι πίστευαν ότι η γη ήταν επίπεδη.
Το ορθόν είναι: "οι παππάδες διέδιδαν ότι η γη είναι επίπεδη". Το μήλο διέψευδε την άποψη. Οι βασιλιάδες θα κρατούσαν δίσκο , αλλά αυτοί ήξεραν. Έχετε δει ποτέ βασιλιά να κρατάει δίσκο; Παπάδες να κρατάνε δίσκο ίσως. Οι βασιλίδες δεν θα χρηματοδοτούσαν τον Κολόμβο και πάει μέχρι την άκρη της γης και να γκρεμοτσακιστεί. Τον έστειλαν για να βρει νέο δρόμο προς τις Ινδίες. Απλά δεν φανταζόντουσαν πως θα υπήρχε μια ενδιαμέση ήπειρος πάνω στην υδρόγειο σφαίρα. Έτσι οι ιθαγενείς της Αμερικής θεωρηθήκαν ότι ήταν Ινδοί ή Ινδιάνοι. Και τους έμεινε! Είναι να μην σου βγει το όνομα, που λέμε.

Βιβλιογραφία

9541

Συγγραφέας: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Τίτλος: ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΙΚΩΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΛΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

Εκδότης: ΝΙΚ. ΓΛΥΚΥΣ - ΒΕΝΕΤΙΑ

Έτος: 1820

2238

Συγγραφέας: GEORGES DUMEZIL

Τίτλος: Η ΑΡΧΑΙΚΗ ΡΩΜΑΙΚΗ ΘΗΣΚΕΙΑ

Εκδότης:ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΗ

Έτος:1974

Θέση:161

2239

Συγγραφέας:ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΚΙΑΣ
Τίτλος: ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ (2 ΤΟΜΟΙ)
Εκδότης:ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ
Έτος:2009
Θέση:44

9417

Τίτλος: Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ἢ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΩΝΥΜΟΥ ΤΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ - ΤΟΜΟΣ Α & Β
Συγγραφέας: ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
Εκδότης:Σ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ
Έτος:1862

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis

